

Ostatni wiersz – Kasia Lins

Tyś mnie kochała, ale nie tak,
Jak kochać trzeba,
I szliśmy razem, ale nie w takt
Przebacz, przebacz
Ją jeszcze długo
Rok albo dwa
Potem zapomnę
Teraz, gdy boli, teraz, gdy trwa,
Dzwonię podzwonne
A tobie, miła, na co ten dzwon
Brzmiący z oddali?
Miłość niewielka, błaży jej zgon,
I idziesz dalej
A tobie, miła, na co ten dzwon
Brzmiący z oddali?
Miłość niewielka, błaży jej zgon,
I idziesz dalej
Cóż mam od życia troskę i pieśń
Ciebie już nie ma
Muszę im ufać, muszę je nieść,
Pisać poemat
Cóż mam od życia chyba już wiesz,
Czujna i płocha?
Tylko ten smutek, tylko ten wiersz,
Który mnie kocha
A tobie, miła, na co ten dzwon
Brzmiący z oddali?
Miłość niewielka, błaży jej zgon,
I idziesz dalej
A tobie, miła, na co ten dzwon
Brzmiący z oddali?
Miłość niewielka, błaży jej zgon
A tobie miła na co ten dzwon?
Miłość niewielka, błaży jej zgon
A tobie miła na co ten dzwon?

Miłość niewielka, błądy jej zgon I idziesz dalej

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych